

Wychodzi codziennie o godzinie 7. rano, w poniedziałki i dnię poświadczone o godzinie 4. popołudniu.

Przedpłata wynosi: kwartalnie 3 złr. 75 centów miesięcznie 1 30 Z przesyłką pocztową: w państwie Austriackim 5 str. — ct. do Prus i Rosji niemieckiej 3 talary 18 agr. Szwecji i Danii 5 franków Francji 21 franków Anglii Belgii i Turcji 15 Włoch i krajów Nadren. 13

Numer pojedynczy kosztuje 8 centów.

GAZETA NARODOWA.

Przedpłata i ogłoszenia przyjmują:

We LWOWIE: Biuro administracji „Gazety Narodowej” przy ulicy Sobieskiego pod liczbą 12. (dawnej ulicy Nowa Hieba 291). Agencja dziennikowa Placikowskiego nr. 9 plac katedralny. W WILKOWICACH: Księgarnia Józefa Czercha w rynku. W PARYŻU: u pana Francis i Anglia jedynie p. polewnik Karasowski, rue Jacob 12. W WENIE: u p. Hasenstaub et Vogler, nr. 10 Wallfischgasse i A. Oppel. W WIECIE: u p. FRANKFURCI: nad Menem i Hamburgu: p. Hasenstaub et Vogler. OGŁOSZENIA przyjmują się za opłatą 6 centów od miejsca ogłoszenia za każdy wiersz drobnym drukiem, oprócz opłaty stałej 30 ct. za każdorazowe umieszczenie. Listy reklamacyjne nieopłacone nie ulegają frankowaniu. Manuskryta drobne nie zwracają się lecz bywa ją niszczone.

Od administracji.

Ze zbliżającym się końcem roku 1872 zapraszamy szanownych prenumeratorów naszych do wczesnego odnowienia prenumeraty na rok przyszły 1873.

Cena prenumeraty na Gazetę Narodową pozostaje ta sama, t. j.:

z przesyłką pocztową wraz z „Tygodnikiem Niedzielnym“:

rocznie 20 złr. — ct. półrocznie 10 „ — „ kwartalnie 5 „ — „ miesięcznie 1 „ 70 „

W miejscu bez „Tygodnika Niedzielnego“ wynosi prenumerata:

rocznie 15 złr. — ct. półrocznie 7 „ 50 „ kwartalnie 3 „ 75 „ miesięcznie 1 „ 30 „

Zwracamy uwagę, iż daleko wygodniej, i trzykrotnie taniej przysyłać można prenumeratę za przekazem pocztowym, niż w liście.

Lwów d. 31. grudnia.

(Sprawy bieżące.)

Organ wszechświatowy *Kölnische Ztg.* tak pisze w swoim ostatnim przeglądzie tygodniowym o Przedlitawii: „Dzień 2. grudnia, piąta rocznica konstytucji grudniowej, przeszedł prawie niespostrzeżenie, obchodzono go tylko stowarzyszenie liberalne w Linciu. Ogół jest zdęgowany; o rządzie powiada, że za mało ma wpływu i sprytu, aby coś wielkiego albo całkowitego dokonał; a na tem cierpi i reforma wyborcza. Połowiczność, w których się ministrowie kręca, spotęgowała jeszcze niedowierzanie, więcej może niż należało. Do tego przyczyniła się niesamowite uczucie, że okpiśczość (*Schwindel*) i korupcja coraz jawniej sobie gospodarują, i że aż w najwyższym koła (*höchsten Kreise*, a więc nie mowa tu o dynastji, która jest *allerhöchst*) sumienie polityczne tak samo jest szerokie jak finansowe“ itd.

A podobno taka sama opinia o stanie rzeczy w Przedlitawii panuje i w kołach korony, która nie widząc sposobów do wykonania zleceń, radaby przynajmniej ograniczyć jego szerzenie się.

W sobotę *Nowa Presse* umieściła widocznie skomponowany w redakcji „Głos z Galicji o reformie wyborczej“, zięjący choć nie prostą brutalnością, ale ogniem i mieczem przeciw Polakom, każący rządowi zaniechać rokowań z naszą delegacją, oprzeć się na chłopach i bezwzględnie zaprowadzić wybory bezpośrednio w Galicji. Długo tłumiona złość teutońsko-semicka pofolgowała sobie w tym artykule. I ledwie oczom wierzyliśmy, czytając zaraz w numerze następnym, z niedzieli, artykuł pisany w słowach tak mile przekonujących, tak słodkich, grzecznych, jakich tylko minister umie użyć, kiedy mu chodzi o wyprowadzenie w pole jakiego delegata galicyjskiego. I zdaje się, że pisał go sam minister Unger. Wywodzi on, że reforma wyborcza nie zawiera nic wrogiego dla Polaków ani pod narodowym ani pod żadnym innym względem; że nie masz nic odpowiedniejszego autonomii krajowej jak odłączenie mandatów sejmowych od rajchsratowych; że dopiero po oderwaniu rajchsratu od sejmów, staną sejmy na tej wysokości narodowej i samostnej, jakiej Polacy pragnąć powinni. Polacy, powiada autor artykułu, porzucili Hohenwartę, weszli właśnie rok temu do Rady państwa i z zadowoleniem przyjęli tę mowę tronową, która u góry zapowiedziała uwzględnienie właściwości Galicji, a poniżej wywołanie Rady państwa od sejmów. Owo zgoda, powiada autor „licznie podnoszące się pogłoski o zanoszącym się wystąpieniu delegatów galicyjskich z Rady państwa, o gwałtownej opozycji Polaków austriackich przeciw reformie wyborczej, muszą zaiste zdziwić każdego polityka. Naprawdę się pytamy: co też zaszyły za okoliczności, powodujące naszych kolegów państwowych z Galicji do tego nagłego zbiegostwa? Czyliż ze strony rządu lub jego stronnictwa popełniono zamach na autonomię Galicji? czy może wypychano język polski ze szkółki i urzędu? czy może uszczuplano prawa sejmów? Czy może rząd się nosi z myślą szkolenia Galicji? Jeżeli kiedy był, to dzisiaj przecie niema powodu do zmywu parlamentarnej. Wszakżeż p. Zyblkiewicz niedawno w sejmie przy rozprawie adresowej powiedział“ itd. Ale nie samo wystąpienie Polaków z Rady państwa przeraża *Nową Pressę*, tylko w połączeniu z tem, że wprzódy ustąpiłby hr. Gólurowski z posady namiestnika. Wczoraj wypędzają go mieczem archanielskim — dzisiaj obawia się, aby sam z własnej woli nie poszedł. Dlaczego?.. I

zkąd w tej *Nowej Presse* taki artykuł grzeczny?..

Profesorowie wszechnic w Pradze, In-spruku, Wiedniu, to samo inne koła naukowe przygotowują petycję do Rady państwa, względem objęcia także profesorów szkół wyższych i średnich nowym regulaminem plac urzędniczych. Podkmitem finansowy, do sprawy tego regulaminu utworzony, (Gomperz, Czedit, Weigel) wybrał nie p. Weigla, ale p. Czedita na sprawozdawcę. P. Weigel jest Polakiem a przy różnych okazjach zastąpił sobie na miano „ojca urzędników“, pozazdrośczone mu tego.

Rok 1872.

Na rozwój społeczności europejskiej, w roku 1872, stanowiący wpływ miały następstwa wojny francusko-pruskiej, ona to wprowadziła zupełny przewrót, kierunek też oddał w polityce w znacznej części dostał się zwycięzcy. Niedawno Francja w Europie zajmowała imponujące stanowisko, w chwilach stanowiących ona jedna decydująca, nadawała ton całej dyplomacji europejskiej; od tego czasu zaledwie ubiegło lat kilka, a o głos naczelników Francji nie pytają się już europejscy mężowie stanu — sława Francji poszarpana, znaczenie dawno utracone. I dziś jeszcze nie jest w stanie Berlin zaćmić stawy stolicy nadsekanńskiej, pozobaw jej posiadaniego berka, Paryż na długo jeszcze żyć będzie w pamięci ludzkości całej, jako ognisko dążeń postępowych — ale trudno nie przyznać tego, iż przy ostatnich zapasach Zachód oddał wodze interesów europejskich dyplomacji berlińskiej zaprzyjaźnionej z Moskwą. Taki nowy układ stosunków, ten mordem, pożogą i żelazem uświęcony ustroj naszej półkuli zmienić musiał najzupełniej tło dążeń społeczności europejskiej.

Rozwój cywilizacji inny obrał sobie kierunek, bo przodują mu Niemcy zaprzyjaźnieni z Moskalami, a pód z podobnego małżeństwa, nosić musi zarody potworne. Pożądliwość niemiecka zbrataną z dzikiemi popędami caratu raczej wstec

jak naprzód posuwa cywilizację. Dziś równowaga uczucia z rozsądkiem zwalona, a uświęconą zasadą, iż siła prawu rozkazywać może. W takie przybrany szaty, postępowi, któremu Niemcy przodować mają, odpowiednio do pomocy przybrał sobie środki. Rozpatrzmy się bacznie, co dziś główną rządów stanowi troskliwość, a bezspornym będzie rezultat naszych badań — armie. Udoskonalenie narzędzi zabójczych, poświęcanie im większej części posiadanych zasobów, uszczuplanie sił potrzebnych do wzrostu bogactwa, leży w szczególnej opiece rządzących. Tę smutną cechą oddawna nadano europejskiej społeczności, ale im więcej bagnet jej kształty zakreśla, tem staje się cecha ta widoczniejszą. Poczucie gwałtów dokonanych rodzi potrzebę obrony, raz zaś drogę prawdy i sprawiedliwości zaćmiwszy, ułatwia się tylko bezprawia. Dziś właśnie prawo dostało się słabym, bezprawiami chełpią się silni, że zaś w ostatnim czasie w krwawych zapasach niemiecki żołnierz wyszedł zwycięzca, wszędzie więc jest wzorem, wszędzie starają się naśladować organizację pruskiej armii. Belgia, Hiszpania zaledwie dopiero kilka tygodni temu zajmowały się wprowadzeniem powszechnej służby wojskowej.

Rządzący przedewszystkiem zajęci są dziś zbrojeniem zastępów wojennych, rzadzi zaś, a w ich imieniu parlamenta, znaczna część dochodów przeznaczają na oświatę — o ile bowiem kształty państw bagnet obronić może, o tyle znów oświata tworzy źródło nieprzytłumione wszelkich dążeń do postępu. Narody dopominają się więc o szkoły, a tej presji rządowej nie są w stanie, starają się tylko je odpowiednio wyzskać, przeokone wreszcie, iż nauka nawet w szerzeniu mordów może ułatwić zwycięstwo.

Dwie przeto sprawy — szerzenie oświaty i potęgowanie sił wojennych, były przedewszystkiem na porządku publicznej troskliwości, — oprócz tego wszakże widzieliśmy wszędzie usiłowanie leczenia chorobliwego stanu państw, który to stan w roku kończącym się, był niewątpliwie

powszechnym. Niedomaganie wewnętrzne widoczne było wszędzie, przesilenia ministerjalne bardzo liczne, lecz zażęgniwanie usunąć choroby nie było w stanie, bo źródło jej sięga właśnie wadliwego ustroju nie jednego już państwa, ale całej społeczności, jest ono poniekąd wypływem fałszywego zwrotu, jaki przodownicy dzisiejsi nadali postępowi.

Duch materializmu, brak równowagi ekonomicznej przywołał do życia chorobę społeczną bardzo groźnych rozmiarów — nędra wypowiedziały już walce bogactwu. Walki tej bój tyralierski stoczyła komuna paryska. Wersal pokonał ją, a wylaniem krwi bratniej Thiers może ruszyć sobie prawo do wdzięczności innych, istotnie jego zemsta przytłumiła groźne objawy tak, że zaledwie drobne ich widzieliśmy tylko już ślady. Kwestja ta jednak nie da się rozstrzygnąć żelazem; do jej zażęgnięcia potrzeba wyrozumiałości, bo krwi rozlew tylko jątrzy cierpiących nędrę. Kwestja socjalna była przedmiotem narad dyplomacji i polityków, a niewątpliwie miała do tego wielkie prawo, lecz narady te pozostały bez rezultatu, bo nie chciano, nie starano się odszukać źródeł, które wydają złe, a układano się tylko o przytłumienie go policyjnemi środkami, te zaś tutaj są bezsilne.

W przeglądzie wypadków roku zeszłego, ważne bardzo zajmie miejsce walka, wypowiedziana kościołowi. Fałszywe pojęcia dyplomatów europejskich o moralności, jakie kierowały gospodarką społeczności naszej, osłabiły wiarę w prawdy, jakie kościół wygłasza, a co więcej, i hierarchia kościelna nie dożała im się oprzeć — z tego skorzystali przeciwnicy stolicy apostołskiej, a raczej ci co powaga naczelnika kościoła chcieli sobie przywłaszczyć. Uchwały soboru watykańskiego dostarczyły im tylko dogodnej broni. Bismark z zastępem licznym swych przyjaciół wypowiedział wojnę zaciętą, użył wszelkich środków, aby tylko zwyciężka ją zakończyć, „bezczylnym“ nazwał w swych organach moralnego przywódcę przesładowanych. Nadużycia jezuit

Dziesięć lat w Australii.

przez

Sykurda Wiśniewskiego.

(Dalszy ciąg). *

Akacje, których tu rosną niezliczone rodzaje, tworzą gąszcz pomiędzy olbrzymiemi eukaliptami, jak u nas leśniczyna pomiędzy dębami. Jedynym pono przedstawicielem rodziny eukaliptu w Europie jest nasz mirt drzew wazonkowy. Jak jego liść, tak i liść drzew australijskich wieniecnie się szelony. Zawierają one także olejek, dający silny, lecz dość przyjemny zapach, a w niektórych rodzajach tak bywa dużo tego olejku, że je używano w Ballarat do wyrabiania gazu dla oświetlenia ulic, zanim ukończona kolej żelazna zaczęła dowozić węgla.

Najważniejszymi rodzajami eukaliptów dla Australczyków są następujące: Stringitark (drzewo o korze włóknistej). Kora jego tworzy doskonałe pokrycie dachów, a będąc włóknistą jak nasze tytońkowe, służy i do kręcenia powozów. Drzewo to szepczące się z łagodnością i dobrze jest z niego budować domy. Ironwood (drzewo żelazne), twarde i wyborne to drzewo do budowania okrętów i do robót kłodziejskich. Box (bukspan australijski), również twarde, daje wyborny opał a kwieciami swym karmi miliony pszczoł leśnych. A nareszcie całe pokolenie drzew gumowych. Drzewa gumowe (Gumtree) najczęściej spotykane w Australii mają korę szarą i liść żółtozielony. Nadają one tej krajnie jednostajnie i smętne wejście, nie mile uderzające każdego Europejczyka. Cierpka, czerwona żywica wypływa z ran zadanych takim drzewom, zjadł pochodzi ich nazwa. Budulec z niektórych rodzajów drzewa gumowego bywa wyborny, z innych szybko pruchnieje. Blue gum (guma o korze niebieskawej) rosnąca w Tasmanii i w niektórych częściach New South Wales i Wiktorji, nie psuje się w wodzie i na powietrzu i trwałszą jest od naszego dęba. Kora drzew gumowych nie jest używana do pokrycia dachów z powodu swej krótkotrwałości, lecz za to wyżej wspomniane rodzaje dostarczają na ten cel obficie dobrej kory.

Im bliżej ku wschodniemu oceanowi, ku góróm i strefom chłodnym, tem piękniejsze drzewa rosną w Australii. W Wiktorji ol-

brzymie drzewa w gestych gajach wyrastają do niezmierniej wysokości i grubości; we wnętrzu New South Wales stają się mniejsze a w północnej Australii karłaje. Przyczyną karlenia australijskich drzew na północy jest biała mrówka, mniej obfita w zimnych jak gorących strefach.

Mrówka ta rozgłasza się w młodych drzewach, mnoży i wyjada z nich całe jądro, zostawiając tylko zewnętrzną skorupę. Drzewo zwolna usycha a w końcu pada wyrównane wiechem. Taki sam los spotyka i dom, w którym biała mrówka w belkach lub słupach się zagnieżdżyła. Wygląda on pięknie i jakby nieknięty do ostatniej chwili, mrówki bowiem ze środka wydają drzewo, jak już o tem wspominałem, nagle przecięż pada pod prądem silnego wiatru, nie mając w sobie oparcia.

Posiadają jednak środki na tępienie mrówek w domach. Tylko parkany i płoty jakie zbyt rozległe, aby można tych środków użyć, stają się ich pastwą i wymagają odnawiania w strefach gorących co lat kilkanaście.

Równiny i falowate wzgórza we wnętrzu Australii, niegdys dła słonych jezior, pokryte są inną roślinnością jak kraje bliższe gór. Drzewo myall, niewysokie, rzadko nad 18 cali średnicy mające, z ciemnozielonym liściem pokrywa te równiny, a krzew o gałązkach smaku słonego zwany saltbush rozrasta się w jego cieniu. Saltbush jest doskonałą i ulubioną paszą dla rogatego bydła i owiec, najdłuższa posucha go nie zabija. Nawet liście myallu upadłe z drzewa, jedzone chwiej przez bydło, dobrze zastępują paszę, gdy zabraknie trawy. Dlatego to wnętrzu Australii, pomimo przykrego klimatu, wiatrów gorących jak simoum afrykański i prawie ciągłej posuchy, hoduje miliony owiec i wołów.

Brak bowiem trawy nie zagraża im śmiercią głodową jak w nadmorskich częściach Australii, gdzie niema prawie żadnych drzew o liściu zdatnym na paszę. Wprawdzie w ostatecznym razie rąbia tam pewien rodzaj gumowego drzewa zwany apple-tree i liście z niego dają bydłu do jedzenia, wszakże nie może ono zastąpić drzew rosnących wewnątrz Australii.

Ponieważ rozpisałem się o roślinności australijskiej, wspomnę nawiasem, że na pewnym rodzaju drzew gumowych rośnie owoc podobny kształtem i kolorem zupełnie do naszej gruski. Zielony z jednej strony, czerwony z drugiej, nęci swym widokiem do skosztowania go, chęsz go ukusić, a to kawał drzewa tak twarde, że zęby i śladu na nim nie pozostawiają. Pospolity to figel w Australii posyłania takich gruszek nowo przybyłym Europejczykom w podarunku

Gniew ich po doznanych zawodzie w jedzeniu ulubionego owocu łatwo sobie wyobrazić.

Po zbudowaniu domu zabiera się gospodarz australijski do ogrodzenia pola, które zamierza korczować i orać, silnymi zagrodami ze słupów i 3 poręcz. Poręcz te robią z szerokich desek, a w takim oddaleniu, by najniższa była o stopę a najwyższa o cztery stopy od ziemi. Taka zagroda wygląda jak w Polsce parkan ogrodowy, w którym tarcice niestykają się, lecz jedna od drugiej o stopę są oddalone. Kto nieposiada funduszy na to kosztowne grodenie, tworzy płot według zwyczaju amerykańskiego z kłód drzewa, lecz płot taki łatwo płonie, w razie zapalenia się trawy w pobliżu. Bydło i konie pasące się w półdziko po kraju, nie pozwalają robić zasiewów w nieogrodzonych polach. Zresztą ani Anglik, ani Amerykanin, ani Australczyk nie pojmują gospodarstwa bez zaopatrzenia pól czy to w żywy płoty, czy w parkany, tak aby im cudzybydło nie zrobiło szkody i sąsiad nie worywał się w ich obszary.

Prawo krajowe nie pozwala pobierania kar za szkody wyrządzone na polach niezaopatrzonych w dobre płoty. Gdyby jednak konie, lub woły przeskoczyły płot i zrobiły szkodę zapędzą się je do miasteczka, gdzie wyznaczony na to urzędnik przyjmuje je i czuwa nad niemi. Po miesiącu, jeżeli właściciel szkodzińców nie zgłosił się po ich odebranie, sprzedają je w drodze licytacji, spłacając uczynioną szkodę i koszt utrzymania przez miesiąc, a nadwyżkę odsyłają po kilku miesiącach na korzyść szpitala. W Australii wyśladarza się często, że byłoby waleśające się oddała się o mil kilkadziesiąt, tak, że zabieg o oddanie go nie opłaciłyby się właścicielom.

Ogrodzenie pola tworzy znaczny wydatek przy zakładaniu nowej fermi, mila botek przy zakładaniu nowego parkanu kosztuje, wtem angielska takiego parkanu kosztuje, gdy się najmuje ludzi, 60 funtów szterlingów. Cztery mile płotu ogradza przestrzeń 640 morgów. Łąka, na której pasie się bydło i owce ogradza się tańszym drutowym płotem, który już opisałem w jednym z poprzednich rozdziałów.

Po ogrodzeniu zaczyna się korczowanie, praca żmudna, przy której łamią się siekiery i narzędzia. Dzięki nowym wynalazkom, posiadają już dzisiaj wyborne amerykańskie maszyny, wyciągające pnie z ziemi. Dla biedniejszych atoli rolników są one zbyt kosztowne. Ci najmuje spekulantów, jeżdżących z takimi maszynami po kraju, i za stałą cenę powierzają im korczowanie znacznych obszarów. Spekulant taki przybywa z maszyną, i z 10 lub 12 ludźmi na folwark odkryty przez wiecznym lasem, a po kilku miesiącach zwijać fermę już gotową do orania.

miejsu, lub wywożą z pola wołami. Potem można już orać i siać jak w innych krajach, ale potrzeba wprzódy nauczyć się kowalstwa, plugi bowiem w nowinie łamią się często, a miasteczko daleko, trzeba więc samemu sobie plug zreperować. To też zręczność australijskiego rolnika jest niedoocapnia. Siekięra żrabie on drzewo olbrzymie w trzech godzinach, które Europejczykowi dzień czasu zabrałoby, konia okuje szybko i dobrze, a plug po jego naprawkach mocniejszy jest niż był pierwotnie.

Wszystkie narzędzia rolnicze w Australii robione są na sposób amerykański: lekkie, zgrabne a mocne. Kto raz widział siekiere amerykańską lub kosę a obliczył o ile prędzej niemi roboty dokonać można, ten podziwiać będzie nasz nierozważny konserwatyizm europejski, który nam nie pozwala zmienić naszych niezgrabnych a męczących narzędzi. Gdy potrzeby gospodarze wymagają najęcia robotników, poszukuje się ich w miasteczkach, lub kopalniach, albo najmuje się ludzi jeżdżących i chodzących po kraju za zarobkiem. Ludzie ci, często sami mali gospodarze, po obronieniu własnego kawałka roli pomagają innym za dobrą zapłatę.

Życie w lasach australijskich byłoby smutne bez tych podróży. Kilka razy w tygodniu zawita jeden lub kilku do twej chaty, opowie nowiny słyszane w mieście w którym żyje, i opowie o miesiącu nie byłym, wyczyta ustępy z przywiezionego dziennika, zje podaną wieceznię, a nazajutrz jeżeli go nie wynajętasz, jedzie dalej. Czasem ci podróźni przyniosą z sobą butelkę rumu lub wódki, rzecz zawsze cenioną w Australii, i sprawią sobie kilkogodzinną pijatykę w twym domu, którą wybaczyć należy.

Leż to razy zatrzymywałem takiego podróżnego po parę dni u siebie i cieszyłem się gdy go słota u mnie dłużej zatrzymywała. Wtedy mi pomagał naostrzyć siekiery, naprawić plugi lub pobić dach zaciekający, ja mu zaś później dawałem jadła i kilkanaście szylingów na drogę. W czasie żniw bywa zwykle na fermie po kilkunastu takich panów, spekulant bowiem posiadający żniwarkę przyjeżdża nie tylko z maszyną ale i z ludźmi do wiązania. Gospodarz karmi ludzi a po ukończonych żniwach opłaca dozorcę maszyn, który sam się z resztą robotników oblicza.

Zaledwie odjechała żniwarka aby twemu sąsiadowi podobną wyrządzić przysługę, już zajeżdża parowa młocarnia. W dwóch dniach sterty twe wymłócone, a ziarno leży w szpicherze pod kłódką, ubezpieczone od ognia w Towarzystwie obwodowem.

W ten sposób uprawia się w Australii

opłaca się sownie gospodarstwo w Ameryce i Australii; a chociaż robotnik tam droższy jak u nas i samo korczowanie kosztuje tyle co u nas kupienie pola na własność, przecież zboże jest tańsze i gospodarze więcej mają dochodu z równej ilości pola niż w Europie.

Na dowód tego co powiedziałem przytoczę że tenuta dzierżawna od wykorczowanego już ogrodzonego pola w Australii wynosi od 10 do 15 złr. od morga angielskiego, znacznie mniejszego jak nas. Nie jeden woli opłacać taką roczną tenutę jak nabywać kawał lasu od rządu, i rozpoczynać żmudną pracę zamieniania go w folwark.

Gospodarstwo moje szło nie najlepiej, bo już podówczas zaczynała się owa ogromna posucha, która trwała w Australii od 1866 — 68 roku. Zbiornu nie miałem prawie żadnego a wydatki wielkie. Liczyłem jednak na zysk, jaki oczyszczenie znacznego obszaru przyniesie mi w przyszłym roku. Po żniwach gdy nie miałem wiele zajęć, wybrałem się do Sydney, w celu ujrzenia syna królowej angielskiej, którego oczekiwano z wizytą oficjalną. W tymże samym czasie urządzono tam piękną wystawę powszechną, na której oczywiście prócz Australii, Nowej Zelandji, Kalifornii i Indji, inne kraje nie były reprezentowane, tylko Nowa Kaledonia reprezentowała Francję.

Widziałem wystawę londyńską w roku 1862, i choć nie myślę porównywać z nią wystawę australijską, śmiało jednak powiem, że mało państw europejskich oprócz dwóch mocarstw zachodnich, mogłyby zaćmić Australię wyrobami swemi, wyborem bydefin i obfitością płodów surowych. W każdym zawodzie wyrówna Australia lub Kalifornis Niemcom lub Austrii.

Uroczystości na przybycie księcia, okazały zamożność kraju. Dwukrotnie więcej przybyło do Sydney na przyjęcie królowej. Większa część gości nie chęła płacać ogromnie wygórowanych cen, które w mieście, koczowała w wśród parków. Iluminacje, festyny, cieczi i polowania w okolicy miasteczka, jemiały księciu pobyt jego w Anglii lojalności Australczyków Anglii. Wizyta księcia Edyburghskiego rodzaju poselstwem od Anglii ległych kolonii.

Znany zapewne jest czytelnikom wypadek, który zakończył życie p. piknika, z którego wódki na szpital dla marynarzy, że składał bardzo tegoż szpitala, i żył do...

leżącym wyłącznie do narodowości moskiewskiej. Fakt powyższy nie przeszedł bez zwrócenia uwagi w głąb Moskwy, jak cenia nadszedł spora ilość listów ztąd...

orzeczenia, i mniej więcej szczęśliwie z sobą powiązawszy, rzucił je jako informację dla swych współpracowników...

pana Waniszek. Ceny wstępu będą tak samo niższe, jak przy pierwszej próbie muzycznej. Dziś drugie przedstawienie komicznej opery "Wielka księżna Gerolstein" na benefit...

zupelnym brakiem dróg komunikacyjnych, ma też swoją kronikę, i to bodaj czy nie więcej interesującą od waszej. Wy np. macie swoje powagi krajowe, stołeczne itp., — my znowu mamy nasze czupurne powagi powiatowe, a przecież te są humorystyczniejsze od pierwszych!!!

Dnia jutrzejszego nastąpi otwarcie kolei Nadniestrzańskiej. Jeżeli porównamy do innych kolei które są subwencjonowane przez rząd a szczególnie Łupkowską, na której jeszcze nawet tunel nie ukończono...

Rafineria spirytusu Juliusza Mikolajczyka notuje spirytus rafinowany stopień 67 spirytus rafinowany z anyżem stopień 70.

Bank krajowy galicyjski we Lwowie przy placu Marjackim jakoby przez filię w Brodach wydał Asygnaty kasowe: 5 procentowe za 8 dniowym wypowiedzeniem

Kursa Giełdy wiedeńskiej z dnia 30. grudnia 1872. godz. 2 min. 16 po południu.

Wiedeń. Akcje franko aust. 129.50. Węgierskie kredyty 176.00. Anglo-aust. 309.50. Unionbank 256.00. Kolei Karola Lud. 228.50. Kolej siedmiogr. 000.00. Kolei połudn. 186.00. Kolej Alfidia 170.00. Kolei Elzbiety 244.00. Kolej lwowsko-żarnow. 150.00. Weg. Nordost. 156.50. Kolei północnej 216.00. Kolei Budofa 169.50. Węgierska Oesbahn 131.50. Indemuszki galicyjskie 75.50. Losy z roku 1864 141.50. Akcje kolei koszycko-odberskiej 185.00. Banku obrotowego 247.00. Losy tur. 77.00. Akcje banku budow. 188.00. Kolei państwowe. Akcje banku budow. 367.00. Losy węg. 233.00. Banku związk. 367.00. Losy węg. 100.00. Ros. bank. rent. hyp. 222.50. Kolei Nadniestrz. 000.00. Rubel ros 0.00. Uspokobienie: moone.

Zupełnie inaczej rzeczy będą stały, gdy nad Wisłą zjawia się obywateli moskiewscy nie prawem darowizny, lecz tytułem kupna posiadający wieś polską; włożywszy kapitał posiadający wieś siedzieć w domu, aby będąc zmuszani stać się odpowiednim procentem.

Zwracamy uwagę na niżej podany artykuł organu papieżkiego Osservatore Romano. Jeśli prawda jest, co donosi ten dziennik, wówczas należałoby wnieść, że rządowi kurje skiewskiemu znowu udało się obalamuścić kurje rzymską i że wszelkie przeciwnie doniesienia Przeglądu Lwowskiego, nie mają najmniejszej podstawy Osservatore Romano powiada: "Zdaje się, że Watykan zbliża się do rządu"

W dniu Nowego roku w teatrze będziemy świadkami wielkiego wodwidła ułożonego z przelotnych scen tragicznych i komicznych. Jak każda nowość wodwidła będzie a zwłaszcza gdy do wciup w łożeniu nie zabraknie.

W dniu Nowego roku w teatrze będziemy świadkami wielkiego wodwidła ułożonego z przelotnych scen tragicznych i komicznych. Jak każda nowość wodwidła będzie a zwłaszcza gdy do wciup w łożeniu nie zabraknie.

Wielka Barona mistrz Kyrilow generał dowódca Książę do Hrabia Barona Mykita Olga, Książę Hrabia Barona Durak Dwór, Muzyka

Dalej powiedziawszy, że do rąk moskiewskich przejdą wkrótce wszystkie ziemie, które dotąd jeszcze nie zostały sprzedane lub rozdane, czy to Moskalom z inteligencji, czy to wnoszący ten wysłużony żołdatom, z czego wnoszący ten wysłużony żołdatom, z czego wnoszący ten wysłużony żołdatom...

W Jarocinie w Poznanskiem, p. Niklewski założył nową czytelną, która staraniem cej biblioteczki wyprzedzającej, która staraniem cej biblioteczki wyprzedzającej, która staraniem cej biblioteczki wyprzedzającej...

W Wschodnich Prusach w Wolsztynie, jak donoszą do Ordoeniku, po długich zabiegach i trudach udało się nareszcie księdzu Szczegolemu, założyć Towarzystwo czeladzi kapłańskiej, w Brunsbergu według Gazety Toruńskiej udzielił był rząd ks. Krausem z rozpoczęciem roku szkolnego w gimnazjum brunsbergkiem pozwolenie udzielania nauki katolickiej tym uczniom, którzy niechcieli uczeszczać na naukę religii udzielaną przez "starokatolickiego" księdza Wollmanna i słuchania ich egzaminu abiturjencyjnego, ale chcieli iść na egzamin abiturjencyjny, ale chcieli iść na egzamin abiturjencyjny...

W Wschodnich Prusach w Wolsztynie, jak donoszą do Ordoeniku, po długich zabiegach i trudach udało się nareszcie księdzu Szczegolemu, założyć Towarzystwo czeladzi kapłańskiej, w Brunsbergu według Gazety Toruńskiej udzielił był rząd ks. Krausem z rozpoczęciem roku szkolnego w gimnazjum brunsbergkiem pozwolenie udzielania nauki katolickiej tym uczniom, którzy niechcieli uczeszczać na naukę religii udzielaną przez "starokatolickiego" księdza Wollmanna i słuchania ich egzaminu abiturjencyjnego, ale chcieli iść na egzamin abiturjencyjny, ale chcieli iść na egzamin abiturjencyjny...

Wzajemne Lwów moja assekuracja bezpieczenstwa, nie w sprawie z powodu kłopotliwych do Lwowa odbytych podróży wynoszą dotychczas połowę szkody. Będąc ubogim niemam nawet przynależny do siedmiorga dzieci moich. Obecnie przybywszy do Lwowa zadowolony od reprezentanta pana Garfaina wynagrodzenie mi przypadające na co w dniu dzisiejszym otrzymałem odpowiedź od tegoż iż nie posiada 140 zł. w kasie. Wzywam przeto pomienionego p. Garfaina jako zastępcy "Aetna" ażeby przyniesł mi wynagrodzenie 140 zł. natchemiasł mi wypłacił albowiem ośm miesięcy zwłoki w uszczeniu, są nadto dostatecznymi. Lwów 30. grudnia 1872. Abraham Chaim Rosenfeld.

Pochwaliliwsi następnie warunek, że więcej nad 1500 morgów, nie może kupić jeden Moskal, co postuży do powiększenia masy obywateli moskiewskich, autor szeroko się rozwodzi nad ekonomicznym stanem "naszego" kraju, opowiadając przytem główne warunki, w jakich się rozwija gospodarstwo polskie. Nie będziemy tego powtarzać. Nic nowego bowiem nie powiedzieli; napawawszy tylko po różnych książkach polskich znane aksjomata

W Wschodnich Prusach w Wolsztynie, jak donoszą do Ordoeniku, po długich zabiegach i trudach udało się nareszcie księdzu Szczegolemu, założyć Towarzystwo czeladzi kapłańskiej, w Brunsbergu według Gazety Toruńskiej udzielił był rząd ks. Krausem z rozpoczęciem roku szkolnego w gimnazjum brunsbergkiem pozwolenie udzielania nauki katolickiej tym uczniom, którzy niechcieli uczeszczać na naukę religii udzielaną przez "starokatolickiego" księdza Wollmanna i słuchania ich egzaminu abiturjencyjnego, ale chcieli iść na egzamin abiturjencyjny, ale chcieli iść na egzamin abiturjencyjny...

W Wschodnich Prusach w Wolsztynie, jak donoszą do Ordoeniku, po długich zabiegach i trudach udało się nareszcie księdzu Szczegolemu, założyć Towarzystwo czeladzi kapłańskiej, w Brunsbergu według Gazety Toruńskiej udzielił był rząd ks. Krausem z rozpoczęciem roku szkolnego w gimnazjum brunsbergkiem pozwolenie udzielania nauki katolickiej tym uczniom, którzy niechcieli uczeszczać na naukę religii udzielaną przez "starokatolickiego" księdza Wollmanna i słuchania ich egzaminu abiturjencyjnego, ale chcieli iść na egzamin abiturjencyjny, ale chcieli iść na egzamin abiturjencyjny...

W Wschodnich Prusach w Wolsztynie, jak donoszą do Ordoeniku, po długich zabiegach i trudach udało się nareszcie księdzu Szczegolemu, założyć Towarzystwo czeladzi kapłańskiej, w Brunsbergu według Gazety Toruńskiej udzielił był rząd ks. Krausem z rozpoczęciem roku szkolnego w gimnazjum brunsbergkiem pozwolenie udzielania nauki katolickiej tym uczniom, którzy niechcieli uczeszczać na naukę religii udzielaną przez "starokatolickiego" księdza Wollmanna i słuchania ich egzaminu abiturjencyjnego, ale chcieli iść na egzamin abiturjencyjny, ale chcieli iść na egzamin abiturjencyjny...

Wzajemne Lwów moja assekuracja bezpieczenstwa, nie w sprawie z powodu kłopotliwych do Lwowa odbytych podróży wynoszą dotychczas połowę szkody. Będąc ubogim niemam nawet przynależny do siedmiorga dzieci moich. Obecnie przybywszy do Lwowa zadowolony od reprezentanta pana Garfaina wynagrodzenie mi przypadające na co w dniu dzisiejszym otrzymałem odpowiedź od tegoż iż nie posiada 140 zł. w kasie. Wzywam przeto pomienionego p. Garfaina jako zastępcy "Aetna" ażeby przyniesł mi wynagrodzenie 140 zł. natchemiasł mi wypłacił albowiem ośm miesięcy zwłoki w uszczeniu, są nadto dostatecznymi. Lwów 30. grudnia 1872. Abraham Chaim Rosenfeld.

Table with multiple columns listing various items, prices, and financial data. Includes sections for 'Kronika' and 'Kurjerek lwowski'.

Ogłoszenie konkursu. Na podstawie uchwały Rady powiatu Bohorodczan...

Pomieszkanie przy ulicy Mickiewicza pod i. 8 składające się z 12 pokoi, 2 kuchni...

Kok gazowy etnarn cłowy po 85 cent. nabyć można każdego czasu w Zakładzie gazu we Lwowie.

ROTHSCHILD & COMP., Opernring 21, w WIEDNIU.

Wszystkie zlecenia na giełde zaitawiają się pod warunkami najtańszem i udziela się niżej wyjaśnien najchętniej.

ZMIANA GODZIN. Dr. Rudnicki, Krakowski, Wiedeński i Berliński uniwersytecki...

Konkurs. W celu obsadzenia posad lekarzy kolejowych w Bochni i Słotwinie...

Niezawodne wyleczenie słabości płucowych nikotyną, osłabienia żołądka i cięta, skrofulów, niedokrewności i t. d.

Rzadca agronom. kilkunastoletnia praca w administracji rolnej doświadczonej...

Pomieszkanie. Pod Nr. 763 stary II część ulica Krasickich...

Ogłoszenie konkursu. Na mocy rozporządzenia Wysokiego Wydziału krajowego...

Hienfong Esencja. Bolechów, dnia 12. grudnia 1872. Za pomocą pańskiej esencji Hienfong...

Agronom. posiadający wszechstronną praktykę w swoim zawodzie oraz chlubne świadectwa...

Dyurnisty. potrzebuje bezwzględnie starostwo Łańcutkie za wynagrodzeniem miesięcznym z r. a. w 30...

Magazyn towarów bławatnych i płócien F. KNAUERA pod „Złotym Lwem“ przy placu Katedralnym...

Wielmożnemu panu Augustowi Schumann, fabrykantowi machin i wyrobów kruszcowych we Lwowie.

SOCIÉTÉ FRANCO-AUTRICHIENNE pour les arts industriels VIENNE I. Plankengasse 5, au premier VIENNE.

Kawiarnia i Restauracja w Przemyślu, położona w głównym Rynku i od 6 lat w najlepszym ruchu...

C. k. uprzyw. kolej Dniestrzańska. Obwieszczenie. Podpisana dyrekcja ma zaszczyt niniejszem zawiadomić szanowną Publiczność...

CHYRÓW-STRYJ wraz z odnogą: Drohobycz-Borysław otwartą zostanie dnia 31. grudnia b. r.

Sprzedaj i kupno jakoteż wymiana wszystkich papierów państwowych, obligacyj pierwszeństwa, losów, akcyj kolejowych, bankowych i przemysłowych.

Przez całą zimę, ciągle świeże! Bażanty, Jarzabki, Kuropatwy, Kwiczoly, w handlu St. Markiewicza...

Bank krajowy galicyjski zawiadamia - niniejszem, że począwszy od dnia 2. stycznia 1873 wypłacać będzie...

Wypłata odbywać się będzie: we Lwowie w kasie Banku krajowego i we Wiedniu w c. k. uprzyw. Banku związkowym (Vereinsbank.)

Bole zębów! spowodowane z reumatyzmu czyli też w skutkach zepsutych zębów, usmierzają się zapomocą Wody anaterynowej Dr. J. G. Popp.

SKŁADY: We Lwowie: apteka dr. Tytusa Zarzyckiego, apt. pp. P. Mikolasa, A. Beisera, Ebenberga i Zygmunta Buckera...

Bankhaus A. S. Gerstl, Wien, Schottenring 30, vis-à-vis der k. k. Börse. Kupno i sprzedaż wszelkich gatunków papierów wartościowych.

Filia c. k. uprzyw. austr. ZAKŁADU KREDYTOWEGO dla handlu i przemysłu we Lwowie wydatuje od 22. lipca 1872 zacząwszy...

ASYGNATY KASOWE w 8 dniowym terminem wypowiedzenia 14 " " " " 1872 4 1/2 % i 5 % asygnaty kasowe w 8 dniowym wypowiedzeniem...